

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 23 grudnia 2013 roku powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwoty 2.110,82 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 1.907,05 złotych liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz od kwoty 203,77 złotych liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty (pozew k. 3-9).

Pozwana w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwana wskazała, że nie użytkowała ruchomości powódki w okresie przez nią wskazanym, podniosła również, że na dokumentach potwierdzających wykonanie usługi widnieje podpis osoby nieupoważnionej do składania oświadczeń w imieniu pozwanej (sprzeciw od nakazu zapłaty k. 54-57).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) sp. z o.o. w W. złożyła w dniu 7 listopada 2012 roku (...) sp. z o.o. w W. ofertę wynajmu urządzeń do elektronagrzewu oraz sprzedaży materiałów traconych podczas korzystania z zestawu. W dniu 7 grudnia 2012 roku (...) sp. z o.o. zaakceptowała ofertę i złożyła zamówienie na oferowany przez zestaw do elektronagrzewu oraz na przewody zasilające grzałki (...) 10mm². Zamówione elementy miały zostać dostarczone na budowę w O. w dniu 8 grudnia 2012 roku.

(dowód: oferta (...) sp. z o.o. w W. nr (...) z 7 listopada 2012 roku, k-26-27; zamówienie z 7 grudnia 2012 roku, k.- 28)

W dniu 7 grudnia 2012 roku (...) sp. z o.o. sprzedała (...) sp. z o.o. w W.:

- 1.018 m.b. drutu oporowego za kwotę 688,68 złotych;
- 100 m. b. przewodu (...) 10mm² czarnego za kwotę 430,50 złotych;
- 20 sztuk kostki łączeniowej 12-torowej 16mm² za kwotę 147,60 złotych;
- 3 opakowania pasków PCV za kwotę 14,76 złotych.

W dniu 21 grudnia 2012 roku (...) sp. z o.o. sprzedała (...) sp. z o.o. w W. 561 m.b. drutu oporowego za kwotę 379,52 złotych brutto.

Ponadto w dniu 8 grudnia 2012 roku (...) sp. z o.o. świadczyła na rzecz (...) sp. z o.o. w W. usługi elektryczne przez 8 godzin za wynagrodzeniem w wysokości 25 złotych netto za jedną roboczogodzinę, tj. w sumie za kwotę 200 złotych netto.

(dowód: wydanie towaru, k. 38, 40; potwierdzenie zlecenia i wykonania usługi, k.- 39)

W dniu 31 grudnia 2012 roku powódka tytułem dostarczonych towarów oraz wykonanej usługi wystawiła pozwanej fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 1.907,05 złotych z terminem płatności do dnia 30 stycznia 2013 roku.

(dowód: faktura VAT nr (...), k- 41)

Pismem z dnia 19 lutego 2013 roku (...) sp. z o.o. w W. wezwała (...) sp. z o.o. w W. do zapłaty kwoty 11.922,17 złotych, w tym kwoty 1.907,05 złotych tytułem należności wynikającej z faktury VAT z dnia 31 grudnia 2012 roku w terminie 3 dni od dnia doręczenia pisma. Pismo z 19 lutego 2013 roku zostało doręczone pozwanej w dniu 25 lutego 2013 roku.

(dowód: przedprocesowe wezwanie do zapłaty, k- 43; potwierdzenie odbioru , k-45)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o twierdzenia przyznane lub uznane za przyznane przez drugą stronę oraz dokumenty zgromadzone w aktach sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości

Powódka dochodziła w przedmiotowym procesie zapłaty ceny sprzedaży oraz wynagrodzenia za świadczone na rzecz pozwanej usługi elektryczne.

Zgodnie z treścią przepisu art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Umowa sprzedaży jest umową odpłatną i wzajemną. Ekwiwalentem świadczenia sprzedającego jest spoczywający na kupującym obowiązek odebrania rzeczy i zapłaty ceny.

Zgodnie z art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Ponadto zgodnie z art. 734 § 1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie.

Pozwana wnosząc o oddalenie powództwa zaprzeczyła jakoby użytkowała ruchomości powoda wskazane w fakturze VAT składające się na kwotę żądania pozwu oraz podniosła, że jedynymi osobami upoważnionymi do podejmowania wszelkich czynności związanych z zamówieniem byli T. Ś. i D. B..

Pozwana w sprzeciwie od nakazu zapłaty nie odniosła się do przedstawionych przez powódkę faktów dotyczących zawarcia umowy sprzedaży oraz złożonych przy pozwie dokumentów. Pozwana podniosła jedynie, że „nie użytkowała ruchomości powoda w okresie widniejącym na fakturze VAT”. Na podstawie umowy sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się jedynie do przeniesienia na kupującego własności rzeczy i wydania tej rzeczy. Dla obowiązku zapłaty ceny sprzedaży nie ma natomiast znaczenia sposób postąpienia ze sprzedaną rzeczą przez kupującego, w tym brak używania tej rzeczy.

Pozwana nie odniosła się w żaden sposób do opisanego w pozwie faktu zawarcia i wykonania usługi elektrycznej, co pozwalało, mając na uwadze wyniki całej rozprawy, uznać te okoliczności za przyznane.

Niezasadny był również zarzut dotyczący tego, że na dokumentach potwierdzających wykonanie usługi oraz wydanie towaru widnieje podpis osoby, która nie była upoważniona do składania oświadczeń w imieniu pozwanej. W pierwszej kolejności należy wskazać, że pozwana nie zakwestionowała samego faktu wykonania usługi i wydania towaru, a jedynie zaprzeczyła aby osoba, która podpisała się pod dokumentami miała odpowiednie umocowanie. Obowiązek zapłaty ceny sprzedaży oraz wynagrodzenia za świadczone usługi nie jest uzależniony od potwierdzenia tego faktu przez osoby upoważnione. Obowiązek ten powstaje z chwilą przeniesienia własności i wydania rzeczy (przy umowie sprzedaży) oraz wykonania usługi (przy umowie o świadczenie usług). Ponadto na dokumencie wydania towaru z dnia 7 grudnia 2012 roku (k. 38) widnieje podpis D. B., a więc osoby, której umocowania pozwana nie kwestionowała. Z kolei na dokumencie wydania towaru z dnia 21 grudnia 2012 roku (k. 40) oraz potwierdzeniu wykonania usługi z dnia 8 grudnia 2012 roku (k. 39) znajduje się podpis pracownika pozwanej P. M..

Pozwana w żaden sposób nie odniosła się do wysokości ceny sprzedaży oraz wysokości wynagrodzenia za świadczone usługi elektryczne, w konsekwencji należało okoliczności te uznać za przyznane.

Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Natomiast zgodnie z art. 482 § 1 k.c. Od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy.

Pozwana nie kwestionowała terminu zapłaty wynikającego ze złożonej przy pozwie faktury VAT. W konsekwencji powódka była uprawniona do skapitalizowania odsetek za okres od dnia 26 lutego 2013 roku do dnia 22 grudnia 2013 roku i żądania odsetek od tej kwoty od dnia wytoczenia powództwa.

Rozstrzygając o kosztach procesu Sąd oparł się na dyspozycji przepisu art. 98 k.p.c., zasądzając na rzecz powoda – jako wygrywającego proces w całości – poniesione przez niego w toku procesu koszty w postaci: opłaty sądowej od pozwu w wysokości 100 zł, kosztów zastępstwa strony przez profesjonalnego pełnomocnika w wysokości 600 zł, ustalonych przy uwzględnieniu stawki wynikającej z § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) /Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm./ oraz kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

Z/ odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanej.